

GORI SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. III.

ZAGREB, 5. RUJNA 1948.

BROJ 33

Vanjština Učiteljeva

Kršćanski svijet se odvijek zanima za to, kako je Isus izgledao po svojoj vanjštini. Ali mi nemamo u vremenu Isusova ni Njegove slike ni kipa. Namamo tega ni iz prvih vječeva kršćanstva. Erazog je tomu, po svoj prilici, u tom, što su kod Židova bile zabranjene slike i ljudske i životinjske. Zato se ni Herod Veliki, kralj u Judeji (73.-4. po Kr.) nije usudio staviti nikakove slike ni kipa na sjajac gradevine u Jeruzalemu, ni na novac, premda je inače bio grozna i haslač čovjek i prijatelj Eljazana. Novac je nosio same ime vladara i nedužne napise. Do nas pak nisu došla nikakova potpuno sigurna svjedočanstva o vanjštini Isusovoj. Nitili imamo u slikama, niti u pismima niti usmeno.

Prema tomu ne znamo sigurno, da li Isus bilo veliki ili malena stasa, snažnog ili nježnog ustrata, bradat ili golobrad, crvena ili bijela, crnomanjasta ili svjetla lica, lijep ili ne.

Starokršćanski pisci prvih vječeva, Justin, Clement Aleksandričan, Origjen i Tertulijan su pod dojnjem Isajje proroka (52, 53) crtali Isusa samo kao čovjeka boli bez obilježja i ljeputa. Prema njima je On bio tugažljivi propovednik počire u spalini Ucem i pokoračnik odijelom. Drugi pak kao na pr. Hrisostom, Ivan Damaskanski, Jeronim, Augustin ostanjali se na Psalm 44. redak 3. te su ga crtali kao »najljepšega među sinovima ljudskima. U njemu se ujedinovala visoka piemirštinska duha i nebeska ljepota sa savršenim tjelesnim ustrojstvom.

Po svoj prilici je na pravom putu onaj, koji si predstavlja Spasitelja kao muža profinjenih mukških ličnih crta i stasa. Iz Njegovih očiju sjaj razborita ožiljnost, duboka unutarnja smirenost, blaga mudrost. On je sama milina, tankočudnost, dostanjstvo, ljužnost i susretljivost. Sv. Pismo veli za sv. Stjepana: »Njegovo je lice sjalo kao lice andelaka (Dj. ap. 6, 15). Ako je Mojsije sljako s brda s preobraženim i sjajnim licem zbog toga, što je Hoga gledao, onda smijemo i mi ustvrditi, da je i lice Božjeg. Sina sjalo nadzemaljskim nebeskim svijetom. Njegov hod i kretnje morale su bili plemeniti i dostojanstveni. Njegovo odijelo nije bilo ni mukuljasto ni prezreni grmiz, ni dragoječno platio. On se oblačio u jedno bijelo jedinstveno gornje i donje odijelo, nosio nešivenu haljinu i hodao, po svoj prilici, bosonog. Tako je to i svojim učenlicima preporučio (Mt 10, 9-10). Tako su se oblačili sinovi Njegova naroda i staleža. I u tom se u Palestini nisu bitno razlikovali od rimskoga i grčkoga odijevanja.

Kršćanska umjetnost je Isusa u razno vrijeme raznoliko predodivala. U rimskim katakombarama je Isus na slikama kao dobar pastir u podobi rim-

skoga mladića bez brade. Od 3. do 18. vijeka Ga prikazuju bizantsko slikarstvo kao starijega dojvike s brađom rimskoga muškarca. Slike od 13. do 15. vijeka ističu više duševnu sruhu Isuseva prema raznemu slavljanju pojedinih silikara. Talijanski, ujmački i flamanski umjetnici 15. vijeka slikaju Isusa s krasnom veličanstvenom glavom i stasom i ljužnim pobedničkim licem. U 16. i 17. vijeku, a vrijeme vjerskog previranja i novotvarja, nastaje u nabožnom slikarstvu mlađi i stariji, ali ne pad tako umjetnosti. Srednjevječna romantička, doba maštana, opjevanja svega, prikazuje Isusa nekakvim čovjekom i bez sile i snage. Kasniji gotiski alegri sa svojim vitkinim, visokim, odreznanim i miljatim linijama prikazuju Isusa vitku, visoku stazu, oštrelj, dugoprijeski, odreznani i odlučniji crta. Danas pak upijeteli teži za tim, da dadi Isusu svoju vlastitu dušu, svjeće i lječno raspolaženje i slučavanje.

U novije se vrijeme have stručnjaci platnom, u kojoj su Josip iz Arimateje i Nikodem umorili tijelo Isusova u mirisima ponajčešće smrtna i smrtna. (Lk 23, 39-41). Ona sa čuva Turin u Italiji. Njegova autentičnost (istinitost) kao što je izvornost olsaka tijela Isusova na njemu dokazuju mnogi učenja: biolog, anatomi, kemikari i liječnici, na pr. dr. G. Judica — Cordiglio, dr S. Romanese, dr Pietro Scotti, dr Luigi Gedda, dr Paul Vignoni i t. dr. Među njima je i frški liječnik dr. R. W. Hynek.

Premam tim očitima je Isus mnogo savršeno tjelesno gradi, visok 183 cm, sa razvijenom labanjom. Lice mu je ponešte produženo, čelo široko, ravne i visoke, nos ravna ponešte dolje savijen, lice kosti dosta velika i nešto upale. U svim linijama trupa, nogu i raku je upravo kiparski skladan i razmjeren. Po tim svim mjerama tijela Isusova On se prikazuje kao muž savršene i veličanstvene ljepote, koja u punoj mjeri izlazi iz Njegova lica u pojedno nadljudsku slijahu jasnodu, tajanstveni (mistički) mir i veselo predanje (Dr. Cordiglio).

Slikari i kipari svih vremena i vječova natjecali se, da stvore što ljepše i bliže Spasiteljev. To je bilo počeoći od onih u kršćanskim katakombarama pa do Rafaela, Leonarda da Vinci,

Tiziana, Rubensa, Rembrandta, Guida Renisa, Dürera i brojne drugih. Ali je stari nezlikan otisak s turinskoga platna krasniji i veličanstveniji od svih i najljepših slikarskih djejstava (Dr. Hynek). Glasoviti francuski diplomat i pjesnik Paul Claudel (Polo Kodel) je ispredio najljepše slikarske umjetnine s pukim prirodnim otiskom s turinskoga platna, pa je sada tek usklinuo od radosti: »Pa to je On! To je Njegov lik!«

Lječnici kažu, da i tjelesne i duševne vlastnosti baština kćeri od oca, sinovi od majke (blisko pojava). A Sv. Pismo kaže na Mariju: »Sva si lijepa i ljaga nema na Šebic (Pj. nad p. 4, 7). Dakle je Krist morao biti krasan, ne samo što Bog je i dovjek, nego i kao sin Majke najkrasnije medu ženama.

I po nauci o tjelesnom ustrojstvu (fiziologiji) lice je ogledalo dušu. Kolika je dakle krasota moralna odjeljivosti u lica Isusova, koje je krilo božanstvo. On je doista s tega razloga morao biti najkrasniji medu sinovima ljudskim. Zato su i mozočne svijetle za njim grnule i po visu dana Ga gladni i žedni ljudi slušali (Marko 8, 2).

Zato s pravom kaže sv. Toma: »Krist je bio obdarjen ljepotom, i primjerom Njegovu vranju, počinjajući i časti, koju je morao imati. Oni su je odabralo tijelo i lice, koje je odgovaralo zamislenom cilju t. j. uzroku si je tjelesno ustroj, kojemu nije ništa manjalo u savršenstvu. Njegov je cilj bilo učiti ljudi i predobratiti ih za nebeskoga Oca. A tko ne zna, da je tjelesna ljepota najmoćnija sredstvo, kojim stičemo naklonost slušateljstva (Sum. th. in Ps. 44).«

Francuski učenjak D'Autigny (Ottijani) dokazuje istinitost (autenciju) pisma vojnačkog zapovednika u Feniciji Publij Lentula caru Tiberiju u g. 29. poslijе Krista. U njemu se crta prekrasna vanjština Isusova. Prvi puta se to pismo spominje u 6. i 7. vijeku, a češće od 13. stoljeća. Kako god se to pismo držalo, jedino je sigurno, da je prekrasna povijesni spomenik predaja o divnoj ljepoti i uživljenošći osobe Isusove.

Dolsta se s pravom primjenjuju na Isusa riječi: »Lijep si ti, lijep između sinova ljudskih; milina se razilje na usmala tvorjinu; jer te je blagoslovio Bog u vijeku (Ps. 44, 3).«

Marijino rođenje

Tvoje rođenje, Marijo, početak je velikoga djela spasenja, koje je Bog pripravio ljudima.

Proročanstva su objavljivala dolazak Spasitelja, a Ti, Marijo, začeta bes grijeha, odabrana si, da budeš Njegovom majkom.

Blagoslov neba pratilo je Tvoj život i Tvoj težak, sveti postv majčinstva. Tvoj dolazak na svijetu, beskrajna je sreda svina, kojoj je utjedila, svima, kojima

si ponosila svojim zagovorom i povelja ih Božanskomu Sinu, isvoru milosrđa. Tvoj je dolazak, Marijo, suncano futro poslovi tješnjene noći i zlosutne trne.

Pozdravljamo Te, Marijo, i hvalimo Bogu za veliki poklon Njegove dobroće. Hrvatsko Stvoritelju, jer saušnjek pričimo Ti, Majku Kristovu, sa svojom maljicom.

Boga, Ti si me učio
od mlađosti moje i sve
do kasne starosti: Beže,
netko me ostavite.

Prijezna molitva
iz današnje mise

Mala Gaspa

Dragocjeni biser iz Božjeg u diana
Spasito lagano u surzu dolinu,
To Djena se čista slavom ovjenčana
Rodišta, da priprevi dolazak Sina.

A Njene su oči ko zrcalo sjaje,
Milina i radost te njih Žof je cicala,
I onda već ujemu mnogom su date,
I onda već je bila: Krajinica Mala.

Snaga molitve

Sveti Ivan Klimački veli za molitvu, da ona Bogu namasi silu. Prividno jača tvrdnja, ali potpuno ispravna. Bog nas sam o tom uvjerava. Kad je Mrtvje toplio molio za svoj narod, reče nru Bog: »Putuj me, da se raspadi gnjev moj na vježbu i da ga uništine, a što tako prorok Jeremij: »Ti se ne molis za taj narod, i ne podiži vili u moće za njih, jer te ne ču uslušati.«

Ovu snagu da nuže zauzaviti srđiva Božju i da nam može svakog dobro postaviti, da je molitvi sam Bog. Cujmo, Mo kaže jednorodan Sin Božji: »Molite i čet će vam se traditi i nadi Čete, kućeće i otvorit će vam se. Jer svaki koji moliti dobitika, i koji traži, učinak, i koji krene, otvara mi se. A na drugom mjestu: »Sve što budete moliti vjerujte, da ćete primiti i biti dobiti. I opet na drugom: »Zaista, zaista vam kazem, kad znamo što se od Oca u Im moje, da će vam. Može li koja obedjanja biti jasnije izrečeno ili ne svjetlanici način dan?«

Krist nam je dalje ostavio svoju besanu riječ i jamstvo, da će nam užiti sve moliti, na koje Ga molitva. No osim toga, On nam, ukazujući na Božju dobrobit, ljužav i podašćnost, obavjujući izrok, koji Bog nuka, da nam molbe usliši. »Koji je među vama Božje, takoj kliče On, u kojeg je obedjanje, da mi se snađe. Ili ako ribe zaštite, da mi se snađe, dobre darove davati svojoj deći, koliko će vise. Otac ya nebeski dati dobra onima, koji Ga mole.«

Isoga slijedi, da Bog ne može ostaviti neužiljanim one naše molitve, koje se odnose na naš spas i savršenost, ukoliko su ra ispravni način prihvjeta. Jer Krist ne može svoju riječ prekršiti, ni obedjanje ne izvršiti. Lijepo kada sv. Augustin: »Molite i dobti ćete. To je Tvore obedjanje, Gospodine. Thko se treba bojati, da će biti prevaren, kad sasluša istinu, daje obedjanje. Useni bogoslov Sušec kada Božji i da taj dan nema nitko pravu tražiti na temelju vlastitih dobrih djela i sastuga. Pa ipak on tvrdi, da će svaki, koji je na pravi način i neprekidač moliti sa utrastju u dobru, nju sigurno po molivci i dobti. O sv. Tereziji se čita, da se ona u svojim molitvama oslonila na ona svežana obedjanja Isusova, i da je nepokolebljivo pouzdano dala vođenje uspjeh njezinim međutrima.

Počinimo dakle i mi ravnio se Bogu moliti. Molimo u svim svojima potreba, napitama, dvojbama i u nešto arca. Sjetimo se, što sv. Augustin stavlja u usta Gospodinu: »Ako nisi svoju molitvu Iznevjerio, budi siguran, da ti se i moje milosrđe ne će Ismađiviti.«

Mala Gaspa

Na nadine putovanjima u Lurd češće smo se smestavili u Padovi u Italiji. Tamo smo osim prekrasne crkve sv. Anteina imali prigode vidjeti i drugo Uspote i znamenitosti toga grada. Danas na napose zanimala je crkva, zvana Madona dell' Arenas — Gospa od božilista. Nalazi se u blizini ruševina nekadašnjeg rimskog amfiteatra, kazačkog na torbu sa životinjama i mačevima. Zato se i tako zove. U toj joj crkvi glasoviti talijanski slikar Giotto (Doto 1260—1337.) naslikao najljepše svoje freske slike (na mokroj tihblji) g. 1303—1305. U tri je roda po cijelog dalmatini zlata prikazao cijelu povijest ekspliciranje. Ta povijest počinje istjerivanjem Josafata iz hrama. Goni ga Šidovski svećenik, jer nije imao poroda od arca. A to je bila najveća stramota na jednu ljudskovu obitelj. On bježi u postiju. Njegovo zalozeno arce tješi andeo Božjim običnjem, da će mu se roditi čudesno dijete. A to je bila Marija.

Nije to bila jedina teška kušnja, koju je trpjio Josafat prije rođenja Marije. Druga je bila još teža. U ono je vrijeme nadine vladao u Španiji Herold Veliki (47. god. po Kr.). On je bio napolj zlovor napola barbar. On i vjersko-političke slijede Faričice i Saducee su skrivilo veoma voljni pad vjerskoga života i nabožnosti. Ispak su se hrabro u tom pogledu držali i borile našegu obitelji. Međutim, ažurao je bila vjernost i poboljšan obitelj Josafatova. Nju jo Bog obdario tom eredom, da je danas po stara dana dječje Mariju, buduću majku Svetog Jefetovog.

Na mne se sigurno, gdje se Marije rođala, da li u Jeruzalemu ili u Nazaretu. U jednom i drugom gradu joj Isus Josafat svoju knofu. Ne znade se da nije bila prostorija od crdovog dvorca, u kojoj je Marija prvi put ugledala menajsko svjetlo. Pokušavajući bilo od cipresa ni ziplja od zlata i srebra. Ali jo je ziplina i rođenje Marijino bilo slavno i časno i tri razloga. Prvi su bili vjanske oknosti, koji su se rodila; drugi milosti i darovi, kojima je Marija bila obdarena od svoga rođenja; treći je razlog bila velika i učinkovita i čisto čovječanstvo.

Na mne danas i dan se čita u sv. Misli poslanici: "Gospod me stvari u poteku upravljanja svjekom, kao prvo od svjetla svjetla, u pradobro" (Prise 8, 22). Marija je došla mladica iz najljepšeg pharemita i najmlađe plemstva, koje je iznad svakoga plemenita ljudskog roda. Njezin je nadine početak u prvim desetina stvaranja i na prvini stvaranju pojavljeni svijeta. Onda je već Gospodin na Nju napisao. I sa svim patrijarkama, kerijevima i prorocima i svećenicima Staroga Zavjeta spromođao rođenja Ono, koja će biti majka Sina Božjega.

Svratno je bilo rođenje Marijino portret milosti i darova, kojima je bila uređena od prvega časa. Plemenita, čista, lijepa i draksena je bila Njezina tjelesna pojava. Nadarenja jakim razumom, velikom dobrotom srca i plemenitom osjećjem bila je spremna, da bude rođenom drukčiom i načinom Božje vjeku, koja je i sam nosio Njezinu čistost.

U svihunaravnom pak pogledu je Njezina najveda i neprispodobiva edilica poglavito u temu, što je bes grijeha smrćeta. To ne znaci samo, da nije njezina bila u istotnom grijehu, nego da je bila puna u najboljim i neljameraj mjeri radosti posvećujućim i kreponiti tako, da joj nema nikoga ravnava u tom načinu ni na nebu. A temelj je razlog tome, što je odvjetnika bila odabrana za Majku Božju i Majku Isusovu.

Kao majka Božja bila je Bega najljepša. Zato je bila nesamčita od svake slobodnosti na ono što bi bilo grijeh i smrćeta, nego je bila kako misli sv. Toma, totliko nastjenjena na Boga, da je već od prvega časa svoga života i svog razumom i svojom počušćom i svojom ljubavlju najvećega Dobra i svog vršenjem sviju sviljanaravnih kreponi bila načuće povezana s Bogom.

Kao Majka Isusova je bila u planu Božjem odredenu za osobitu posrednicu sviju milosti ljudstva. A kao majka i prva otkupiteljica Isusova bila je bila vjerna Njegova pomoćnica u razaranju

APLOGETSKI KUTAK BOŽJA ISTINITOST

Sve naše učenje i sav naš umni rad ide sa spoznajom istine. Istina je najveća čežnja našega umja. Svi plemeniti ljudi ljube istinu, svima je istina draga, svu se istinom ponosi.

Istina spoznajmo kad spoznajemo predmete, kakvi su u sebi. Istina spoznajmo kad smo upoznali svu njegovu ljepu i ružnu svojstva. Nit smjemo što dodavati, a nit što oduzimati. Istini smo dužni priznati bez obzira, da li nam je ugodna ili neugodna, da li nam koristi ili škodi. Prema tome ne smijemo suditi ni po bašu ni po striceljima, nego onako, kako u duši voćemo, da je istina.

Mi se ljudi često udajujujuce od istine. Dogodi se, da smo nesto krive vidjeli. Krivo od drugoga čula. Krivo drugoga razumanjell. U kajži kuvio pročitali. Nesto nehotice preigrali. Bezvješće je uvalio u životu, zrog kojih kulu ili nestabilno spoznajemo ljudi i druge raznovrane predmete eko sebe.

Kod Boga se ne može dogoditi, jer On se nra. Njemu je bilo poznati istina i sve u svemu što je prije bio postao. »Sv. je gođi i skrijevimo istinu. Onoga, koju traži da dadećemo razum. (Hebrej 4, 12.) Sveti Pismo seve Boga istinom. (Rimski 1, 4), a to znači: Bog sam istinu objavljuje, jer ne može niti pogriještiti niti lagati.

Ljudi u životu spoznaju istinu, ali je ne primaju. Govore protiv svoga čovjedoca. Družku su im rijeli, a držaju se, da će se osjećanje u duši. Kad god govore drukčije nego što misle, tada godovre nestastu li laž. Lagati misli: govoriti protiv uverenja, za svihom da su dru-

goga prevari. U društvu se govori nestina, da se društvo nasmije, nadi, odmori, rastresi. Tako se nestina ili laži još najnevinje, jer redovito nikome ne skide. Ljudi govore nestinu planjajući i redovito, jer od toga imaju korist. Trgovačko neistinito prikazuje kupcima robu, da je laži i skuplje prodati. Utencu se paniči laži ili nestina, da se izbavi od drugoga reda ili drugog kaka. Kako se laži i nestina, laži, da što će redoviti dobiti, ili da izmame kazni. Mnogi laži su zlobe, s nakonom da drugome napakote. Tako bi, konacno, izbrojio sve moguće neistine, kako se ljudi shiju neistinom, i svu avrku, radi kažnje na neistinom.

Bog istinu neuspjevaju spoznati, pa je neuspjevilo i nama objavljivo. Kod Boga nema i ne može biti razloga, zašto bi name bila lih neistinu objavljivaju. On se može lagati u sei, jer se to protivi časti i dostojarstvu Njegova. On se može lagati, da se istvari iz kakve nevolje, jer u nepriliku kakvu nevolju ne može biti, budući da je sve moguće. Ne može lagati ni u korist istinu, jer jo sam sebi u svemu doistači i sam u sebi blažen, pa niko ne treba. Ne može lagati ni iz zlobe, jer je pun ljubavi i hće uvijek samo

gospodariti istinom. Boga se ne obavljaju, kao što je mao obnavljati ni farizej, koji su smatrali, da će Isus prekrigli takon, budući u subotu održavio bolesnika. Farizeji su vjerovali da postoji nekome, ali Spasitelj je pokazao, da je najveći zakon naškorci i dave ljubavi. Osvjek je ostavila ni krevljinu u spasnosti i u zlo, makar bio i blagdan, kada se treba odmarati, pa makar bi mogao čovjekova ostaviti u nevolji. A sadno, Gospodin stoji i Njegovo božanstvo uči osmij, koji se dokuša djeđima, a ne samo Rijeci. Svetkovina ma opominju na Boga, ali dusa se daje Njegovim vlastinama same na kritima seobične, poštovane ljubavi, koja čini dobro. Tko je, dakle, svičio svetkovinu Čovjekova neba i zemlje, tko je slavio dostojeću i usvjeđeni: farizeji, koji su je svejedno, da li dojvike u njihovoj blizini stradaju i propadaju, ili dobrili, koji priravljaju čovjekova bol siromasnoga stradaoca? Odgovor je jasno svakome, arca, koja nije stupilo u sebevrijebiju. Odgovor izvire iz svake dobroste, koja se predstavlja. Jasno je potrebi čovjekovo, svakome vaspunjati tijela i duše.

PODLISTAK

Veliki zarjet

Ne, Marijan Zlatar te nije znao. On nije znao, zašto je njegova snajka tako često tužna. Zato su joj od pune vlaste kroz predstvora u kroznoj jeseni. Zato... Ne, on to nije znao.

Na jednog dan je pitao majku:

— Majko, často ti se ne smiješ raspolozi ka i drugi majka?

Nikad nije dobio odgovor. Ali on nije ni znao, da odgovor ne smije dobiti. Marijan Zlatar nije smao, da majka ne smije njenim razotkriti svog tuge. Njena bol mora ostati u njenom srcu, da ne bi ranila maleno srce svog sina.

Ali, Marijan Zlatar je svaki dan gledao suze u očima svoje majke! Matene i okrenute suze. Kako se krotitaju tako bliževi tuge. Kao malec u nepečku, koje je dobro na dar evi svojeg oca.

I on nije mogao miravati. Zapravo on nije ni stao miravati slobog ovih matenih suza. On je znao da mora pomoci i slati. Gajdegor je to mogre, em mora punjati svoju taniku ručetu i pomoci i svejoi rasplakanoj majci. On je to znao i on je to htio!

Kadak je i pomislio da je on modra krvna majolino salosti. Ali uvijek je majka uvjetljivo opovrgla njegove sumnje.

— Ne, sinko! Ti si dobar... ti si veoma dobar...!

Što je onda tako bošo u životu ove vjeredne majke? Odakle ta podnemila žalost, koja izjeda srce kao divlja hišna?

Da, odašće?

grijeha i svladavanju davla. To se pak Njezino pobijedilo djelovanje raspodjelo bezgrješnim začećem, a svršava pod Krizom.

Marijino je rođenje slavno zbog začeće, koju ona prenima za cijeli svijet i za cijelo čovječanstvo. Ona postaje držiteljica i zavoditeljica. Ona kao majka svilu podnute cijelo čovječanstvo vlasti grijeha i neizcrevlih bijedi. Marija pak daje tijelo Isusu. Ona Mu daje tijelo. Ona Mu zapovijeda kao Majku. Ona Mu postaje držiteljicom s garancijom i u otkupljenju ispod vlasti grijehi i lješnja. On je postavlja našom majkom. Ona je nama sve s Kristu i po Kristu.

Ispak je jednoga dana i to sasno! Marijan Zlatar je sasno utrošak majčinog tuta i njegovim topinom zutima.

Dobro je diješe napokon sasno, zato pišće majka. One je sasno, da otac nisegor ne voli vidi sasnuvajući majku. Zapušta ženu, koja se učitao pati i Kuzmo u noći vrša da kudi!

Drbtavo srce Marijana Zlatara to nije moglo podnijeti. Ono je pobolo bune kucati i krv je ulazila u njegovo glavu. Zato njegov očas ne voli vidi njegovu majku! A oni voli i sasnuvajući svoju majku. Marijan Zlatar voli obobe i mnogo bi želio, da se oni voli!

Tako je M. rado, da njegov otac ponovo zavoli dobro majku!

Ali što da uđim ona se svejim njezinim rucičama? Sto može maleno dijeti da promjeni u mislima svojih veličinskih rucičica? No što? Njegova ruke su još uvijek slabak i on ne može prididti našemenu gajjendu. Mako će on a svim slabim rukama nadirati veliku obitelj, koja se ruši!

Ipak je dobro, da njegov otac ponovo zavoli dobro majku!

Alli što da uđim ona se svejim njezinim rucičama? Sto može maleno dijeti da promjeni u mislima svojih veličinskih rucičica? No što? Njegova ruke su još uvijek slabak i on ne može prididti našemenu gajjendu. Mako će on a svim slabim rukama nadirati veliku obitelj, koja se ruši!

Marijan Zlatar nije običajao. On je odušao u crkvu svete karoline i dogodio se u njoj. Svoje prošlosti isprepleti sa sasnom rucičicom Majke, koju je gledao na glavnom oltaru i stalno vježbajući u Njezinu pomoći.

Dobri Bog je učinio sasnu malenog dječaka!

Dobri Bog je cijelom svijetu, jer mu je već ovdje učinio sasnu majku, zagovornicu, smukut-prijateljicu i petrodačicu sviju naišlosi. Davila. On je to Malo Gošpa. To je naša

grijeha i svladavanju davla. To se pak

Njezino svjetlo je tomu Njezino rođenje slavno.

Cetrtana dan poslije rođenja daju

Joj imo Marija. To pak znači: gospodarica, moćna slavna, praviljiteljica, lijepa, milomirska.

Svečinu, kada sasnu sasna

zavolila, kada se odašće.

Ja sam samo gledala Tebe...

Bila sam daje od Tebe i jednaj

kupi. Ali ja sam osjeđala, kako se

blizu moga srca. Nisan mihalja ni na

bitu. Sve sam zaboravila. Nit o Tebi

znam razmišljati, već sam Te sasno

gledala...

Vidjela sam Te pod priklicem Kruha

na oltaru, ali ja sam Te osjeđala u

zadni...

Catija sam, kako si Ti u meni, a ja

u Tebi...

A onda se samo jedna misao rodila u mojem srcu. Bila je to misao o beskrajnoj ljubavi, koju si mi dao.

A ja sam se osjeđala tako slična

pred Tobom...

Hijela sam Ti vratiti ljubav za Ihsu

ba...

I, čutila sam, kako se iz duše odlje

izlazi,

izlazi, kako Te volim!

Zabon milosrda

Mnoge novjole u svijetu nazivaju po-met, koja bi domaću utjehu i smijere. Cetvrt, koji zeli pomognuti bili-jeniku občadanju, kada će on moći prije klonuti, nego što će dočekati izbijavljenje? Ceto se odusdi i sanjati časnikom, a tada su usvijesti i načinom i načinom svih običajima, kojih bi za-tgnuli dječavljom pomoći. Ovo jednostavno istinu ihaju često ne shvađaju, kao što je mao obnavljati ni farizej, koji su smatrali, da će Isus prekrigli takon, budući u subotu održavio bolesnika. Farizeji su vjerovali da postoji zato, ali Spasitelj je pokazao, da je najveći zakon naškorci i dave ljubavi. Cetvrt je osvjek ostavila ni krevljinu u spasnosti i u zlo, makar bio i blagdan, kada se treba odmarati, pa makar bi mogao čovjekova ostaviti u nevolji. A sadno, Gospodin je ostavio na krevljinu i životu, a sasne vlasti i životu na sredom unosi u svoje tihovlje.

Ipak se nista nije promijenilo u sveti-mu njegovoj roditelji.

Ondje se najednom Marijan Zlatar na mestu oduša. S ljubavlju pogledao u augu od Nebade Majke i stvorio oduhu. Jest, on će svj. život posvetiti velikom Bogu i mir se ispraviti u sveti-voj blizini stradava i propadaju. Osvjek je jasno svakome, arca, koja nije stupilo u sebevrijebiju. Odgovor izvire iz svake dobroste, koja se predstavlja. Svetični bili... svećenik žrtve! Do-sjetiti mir, koji potrebi čovjekovo, svakome vaspunjati tijela i duše.

U to je vjerovao Marijan Zlatar. All dan su prehali, a otac se nije vratio rastućem temi.

Marijan Zlatar je ustajao i vratio se u daleku crkvu i žejcu na sredom unosi u svoje tihovlje.

Ipak se nista nije promijenilo u sveti-mu njegovoj roditelji.

Ondje se najednom Marijan Zlatar na mestu oduša. S ljubavlju pogledao u augu od Nebade Majke i stvorio oduhu.

Sveti život i život u crkvi ovo daje

Da, to je bilo Marijan Zlatar.

Makao dijete sa sklopjenim rukama

zaužišće veliku obitelj.

A satim, jednoga dana da sasnuješ na usnamu ruke otac njegovoj majci.

— Dakle, naš Marijan bit će svećenik.

Sa sredom u očima odgovori majka.

— Da, naš Marijan bit će svećenik.

I mir saslađa u srcima ovo djevoje

i ženljivih vlasti!

Da, to će biti Marijan Zlatar.

Makao dijete sa sklopjenim rukama

zaužišće veliku obitelj.

A satim, jednoga dana da sasnuješ na usnamu ruke otac njegovoj majci.

— Ja sam samo gledala TeBe...

Bila sam daje od Tebe i jednaj

kupi. Ali ja sam osjeđala, kako se

blizu moga srca. Nisan mihalja ni na

bitu. Sve sam zaboravila. Nit o Tebi

znam razmišljati, već sam Te sasno

gledala...

Catija sam, kako si Ti u meni, a ja

u Tebi...

A onda se samo jedna misao rodila u mojem srcu. Bila je to misao o bes-

krajnoj ljubavi, koju si mi dao.

A ja sam se osjeđala tako slična

pred Tobom...

Hijela sam Ti vratiti ljubav za Ihsu

ba...

I, čutila sam, kako se iz duše odlje

izlazi,

izlazi, kako Te volim!

Život s Crkvom

Liturgijski kalendar

NEDJELJA, 5. Rujna

XVI. PO DUHOVIMA — Sv. Lovro Justinian, Biskup I. VIII. 1387. u Mecinu. Bio je prije patrijarha Metaka, Pava Kugan IV. nose ga sive i sive bicikape. Vratio je straga putniku. Trgao je od guta (akrotrofia) srpskovo je podnosi, kad cu na u palii učestvenim sejama. Samo je na poteku paljenja zapao; Isus je u najvećoj vrućini nije pao vode. Gorivo je: »Saklo demno podnosiš sa Cristom, kad seda ne učesmo počasni male Šede. Od Božja je dobio svetoste misala: dar zuma, vlast nad svim duhovima i dar tudeva. Kad je nadom slodio sv. Mušu na Božid, ukazalo mu se Djetcje Isus u atičici. Napomnio je više krasnili djeva, a kajma je užas u red većih planova duhovnika Alota u srednjem vijeku. Uvijek je leđno na tvarima leđa, a kad su ga u smrtono hodoći mješi posabali sa međutim leđom, rekao: »Ne! Moji Spasitelji nisu umro na perju, nego na teretu druge kralja. Umrlio je naduzinom: vođeni Isus. Tvoje je milosrđe moja jedina sada. O dobiti Pasteru, tuo, Tvoje legubljenja ovđica vratio se Tabe, Uzore a. I. 1466. 63. dana ga njenim stavlili u lijep, a od njega se Sreća divan mira.

PONEDJELjak, 6. Rujna
Sr. Eustacije, opat. Bio je u 7. stoljeću i u svetačnosti u Ižubavu Kristovom: Brat, molim Vas, da mi klonete duhom svog možnog stradanja sa vas. To su slava, vasa. Prigibam koljenom pred Gospodina našegu Isusu Kristu, da vam dade krepkušu se očjati za unutradnjevađa djevjkaju, da Krist prebliva u osmehuvišem, te budete u Ižubavi ukorijenjeni i u temeljima, da biste mogli poznavati Ižubav Kristovu, koja nadizati svaku spoznaju.

Sv. Eustacije (Luka 16, 1–11) uči, da smijemo bliznjemu u nevoj poznavati i u svetake dane, i da treba da budemo ponizni: U ono vrijeme, kad uđe Isus u kuću nekoga poglavje farisejskoga, da blaguje kruh, ona ga premaruša. I gle, nadse da pre njim neki čovjek, koji je imao vedušu bolest. I Isus reče zahvaljujući i farisejsima: Je li dopušteno u subotu usjevitjati? A oni su žuteli. On ga pak uči i zdraviti gra, te ga otpusti. I neki im: Koji od vas ne bi svojejga magarca ili vola, da mu padne u zdenac, ali osim izvade u dan subotici? I ne mogušu mi na to odgovoriti. A pozvanima kaza pridu: Kad si pozvan na prvu, ne slijedi na drugo mjesto, da alučajući medu pozvanicima ne bude koji odliknuli od tebe. I da ne bi dočao onaj, koji je pozvan tebe! I njega i rekaš ti: Podaj moju omenu. I tada bi se stidom morao sjesti na postjeđeno mjesto. Negdakad si pozvan, dolaski sjedi na posjeđeno mjesto, da te reče, kad dođe onaj, koji te je pozvao! Prijatelj, pomakni se više! Tada će ti biti čast pred onima, koji sjede u toboru na stolom. Jer svaki, koji se uzvije, bit će učiven.

Ponika. Izum jede s farizejima, da im pokaže, da dobro s njima misli i da ih koristi svaku priliku, da ih poništ i privede na prav put. I mi treba da prema Ižudima, koji grjeće, imamo dobro mišljenje, i kad se s njima stanemo, da ih na prikladan način nastojimo popraviti.

HEROJSKE KREPOSTI u najvećem stupnju posjedovalo je svećenik kongregacije sv. Pavla (barnabita), koji je živio u XVII. stoljeću u Miljanu. Sv. Otac Pijo XII. objavio je to 26. srpnja o. g. u posebnom pismu.

ZENE U EVANDELJU

4. Samarjanka

ovamov (IV. 4, 18). »Odgovori zena: Nemam muža» (IV. 17). Velika grijehinja, koja je već bila u nedjeljstvenim vezama s petoricom muževa, primaje grjeđu pred Prorokom, koji joj iznosi mjesto i jasno prolaže životu.

Samarjani su Bill veliki protivnici Zidova, a imali su i hrani na bredu Garinjima. Sada Samarjanka stavlja pitajuće, koje je najvjerdjnije mjesto: Da li znadeš da Bogi i tko je, koji ti govorci: daj mi Pitti, ili mi samouli u njega da bi ti vodeš živeti (IV. 4, 10).

Spasitelj govorii Samarjanki o daru žive vode. Njegovo veličanstveno držanje i svrđani govor upozrije u njoj prvu zluhu iskrku vjere. Razpravjava s Živom o dubini zdenice i kako nama, dîme da zagrabli vodu. Puma opravdaće smanjileće stavljaju mi pitanja i uspostreduće ga s velikim prasobom Jakovom. Isus je ususret duši grjeđenice, koja trazi istinu; poučava je, da voda, o kojoj on govorii, nije obična voda, nego voda vjećnjega života. Reče zena: »Gospodine, daj mi te vode, da ne očedam, i da ne dolazim ovamo grubljenje (IV. 4, 15). Ona vjeruje, premda ne shvaća. Njedna vjera pomaže raste i poput maloga djeteta puna je pouzdavnja. Ona samo želi tu vodu vjećnjega života.

Dolazi i Šas ispojivedi. »Reče joj Žena: Idi, desovi svoga muša i dodi

postone svetorne poruke, a tješica u najednici kostreni. Ljepa. O. 1764. bio je bijes prenesen u samostan sv. Ursula, gdje se i danas našao. Šva tri milenija bila je 15. SREĐEDA, 8. Rujna

Mala Gaipa je u Redenje Bl. Djevice Marije. Sv. Crkva pjeva: »Redenje Tvoje, Bogorodice Djevier, Javlja radiš svemu svjetu, jer je u Tebe izade Slunce pravde. Krist Bog nai, koji odrijevši prekletstvo dodiaglos i ponosnici smrt daruju nam život vječni. Zvijedza južarska navijši je kramni dan dolaska Spasitelja». — BY. Hrvatska, Bio je žinovina care Makailama, kralja u Nikomediji u M. Attili. Gledajući, kraljeviću: hrasivo postane stradale blago, obratio se i na kraljevac i lato blago u tannium, gdje ga hrabriša njegovih sinova sv. Nataša (I. XIII.). Stavili su mu nogu po nogu na nakosnu i činili mu mijekli leđni reljef: »Ne! Moji Spasitelji bili su umro na perju, nego na teretu druge kralja. Umrlio je naduzinom: vođeni Isus. Tvoje je milosrđe moja jedina sada. O dobiti Pasteru, tuo, Tvoje legubljena ovđica vratio se Tabe, Uzore a. I. 1466. 63. dana ga njenim stavlili u lijep, a od njega se Sreća divan mira.

PONEDJELjak, 9. Rujna

Sr. Eustacije, opat. Bio je djevoranik cari Dioklecijan. Na njegovim prijateljima: Derocetius, obratio je sve djevoranike na kraljevac. Kada su njihovica gredili, kakve pred carem su nekakvo mudišniku, rekale karice, da su oni kraljani. Car ih je dobio otmalih svezničkih števica, tako da ih je kola otpadala, a zatim se im rane prali s octom i solju i polobili ih na užareni roščilj. Konskino su bili objedani, 9. IX. 303.

PETAK, 10. Rujna

Sr. Koliko Tolentinski, Reden je 1345. Bio je kanonik. Kad je žuo u propovijedi: »Ne! Uzbije svijeta, jer svjetinu prelazi i slatko nećovječno, vido u red angustina-pustinjama. Šta ga ondaskači, blagost i besednost! Ljubilo je ruke i noge entome, koji su došli močili milikaciju u samostan, držeći ih za samog Krista. Imao je veliko mafordje u Ižubavu prema sv. dušama u Čestvili, pa se užalio se fatica duga brata Pelegina d'Osimo tečko utruđen i molički se posmjer, jer trpi Čestviličan egzam. Kroz tjeđan dana je žutio na nju sv. Misa, blagaj i slatko pokoru, a onda mu je ona duga zahvalila za obodebitje se Čestvili. U teljko bolesti juvila mi se prenesta Djelica u pratinji sv. Augustina u sv. Monike i rekla: »Naime sam se svjeti kruhi u vodi i jedo. Kad je to učinio, odinam je obdarivao. Na sposenog toga usugostiove i djece, po blagom blagostoljajuću njemu u čest obilježje. Prije smrti često je pozasao sv. apostolom Pavilon: »Zeleni unijeti biti a Kristom». Umro je 10. X. 1306. u Tolentino u Italiji.

SUBOTA, 11. Rujna

Sr. Prota i Hladić, braća. Billi su djevanjci dievici sv. Eugenije (26. XII.). Zahedjeno a njome pokratio je da blakup Hellen. U Egipitu su proučavali Štetni Flesno i pokor. U Rimu su bili ubavljeni i poslije grozognoga bježevanja bila im je određujena gizra 11. IX. g. 260.

ŠA, Prot. i Hladić, braća. Billi su djevanjci dievici sv. Eugenije (26. XII.). Zahedjeno a njome pokratio je da blakup Hellen. U Egipitu su proučavali Štetni Flesno i pokor. U Rimu su bili ubavljeni i poslije grozognoga bježevanja bila im je određujena gizra 11. IX. g. 260.

Majka i svećeničko zvanje

SV. BONAVENTURA, je ponos i vlas franjevačkog reda. Provodnik se poslužio Šila utjecajem dobre majke u odigraju ovog velikana. Kad je Ivan teško oboleo, donjela ga je majka u narukaju k sv. Franji Aslikomu. Fred njega je počekao i dijete položio da avredničog nogu. Podigla je ruke i molila sv. Franju, neka bi molio Boga, da odgravi njezin Ivica. Sv. Franjo duboko gnasit podigao je k nebu oči i ruke. Nakon molitve dijete je odzvalo. Sv. Franjo je tom prigodom učinio: »Sv. bona ventura! (Dobre li steć!)» Od tada rada su maloga Ivana Bonaventuru. Kad je sv. Franjo smrtno obolio, bila je Ivana Bonaventura — pet godina. Opet je majka dovela k sv. Franju. Sv. Franjo u igledjavi dječaka svu se zatario u licu i proreakao, kolike će mu sv. niskočiti Bog udjeliti. Majka je sve to dobro upamtila, brižno odigrala svoje dijete te ga u srcu namejena redu sv.

Bonaventura je svršio akademu u Parizu u vrlo uspiješno. Postao je svećenikom i glasovitim profesorom bogoslovija i mudrosvoljstva. U late doba djevojstvo je u Parizu učenjak svjetkoga glasa sv. Pariza Akvinske. S njim je Bonaventura prijateljevao. Sv. Bonaventura bio je u 35. života izabran za generala franjevačkog reda. Imenovan je kardinalom i biskupom. Većika je zadužen stekao na crkvenom saboru u Liču, gdje je bilo postignuto jedinstveno izaslanje kralježike Crkve i istočno-pravoslavne. Umro je u Liču 15. VII. 1274. Smrten je proglašen g. 1482.

Posrednica milosti

Bog nije objevio svoje milosti na svijet jezde na nebu, kamni ni me bismo mogli da njih doprijeti; Bog nije svoje milosti položio ni kao bisere u dubinsku mora, odatle ih mi ne bismo mogli izvaditi; Bog je svoje milosti položio u Marijinje Majčine ruke, jer su one ujek pripravljene, da ih objeručke dijete svojoj dijeci.

Liturgijsko kazalo za 11. III.

1. PETAK, Petak, sv. Misa blagaj 836; 2. s. 1. eustacije 107. 3. sv. braće 837. Slava Vjerujenja, 2. e. Čestvili, tm. 18. po Duhu. Misas, dana (nedj. 6/2) 432. 3. M. Branii nas 836. 3. sv. apo. pokonjici 834. 4. po volj. — 3. sv. maria 835. 5. sv. mat. kraljice 835. 2. m. branii nas 834. 3. po volj. 4. sv. m. branii nas 834. 5. sv. m. branii nas 835. 6. sv. kraljice 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

1. PETAK, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 2. e. Čestvili, Š. Grgurije, Misa blagaj, 782. 3. sv. maria 834. 4. sv. maria 835. 5. sv. m. branii nas 834. 6. sv. m. branii nas 835. 7. sv. m. branii nas 835. 8. sv. m. branii nas 835. 9. sv. m. branii nas 835. 10. sv. m. branii nas 835. 11. sv. m. branii nas 835. 12. sv. m. branii nas 835.

DIJELOVI CRKVENE GODINE

Crkvena godina nastoji se iz 52 sedmica, tjedan je jedan nedjelje i sedam radnih dana. Na nekoje obilježne dane padaju i blagdani, a nekoji od njih imaju i svoje vigijle (predvečerja). I oktave, osmine, t. j. posljednju i sv. Misa i molitve toga blagdanu, kroz osam dana.

Nedjelja. U nedjelji je ustanak Isusa Krista, u nedjelji je početak apostolima Duha Svetoga i tako je nedjelja početak u Novom Zatonu posredovan službi Božjoj umjetnosti svetoga Starog Zatona.

Crkvena godina ima redovito 4 nedjelje adventske, 8 nedjelje i tri Bogosluženja, 6 nedjelja krtenskih i 24 nedjelje po Dužnjima. Ako je koja godina rano Uskrs i tako tako nedjelja sedamkratno izostavlja, u tu se ostale nedjelje iz Bogosluženja i među se iznosi 23, 24 i 25 nedjelje po Dužnjima, tako da misni obrazac 24. nedjelje poslije Dužnove ostane uvrijež na posljednju nedjelju crkvene godine.

Radni dani bili su nazivani ferije, jer u one dani nije bilo u staro doba Crkve uskarsku bogoslužje. Najznačajniji dani sedmice bili su srijeda i petak, jer je Isus u srijedu bio izvan, a u petak raspet. Danas se sruši sv. Mir u svaki dan, ali vjerujem da su duši da pribiju.

Blagdan. Pored nedjelje crkvena godina ima blagdane Gospodinje, Majke Božje i svetaca. Blagdani su zapovijedani i nezapovijedani. Na zapovijedane blagdane odvoze se 1. i 2. zapovijed crkvena. Nezapovijedani blagdani svetkuju se samo u liturgiji sv. Mire i u časopisu.

Vigilije. Po uzoru Isusa Krilata, koji je u noći molio, sakupljali su se prvi kršćani u noći prije Uskrsa na molitvu. Za vrijeme progona kršćani su se mogli sakupljati samo u noći na bogoslužje. Rano su se raspolagali u pred blagdanom mučenika. Kršćani su tokom Vigilija u noći molili, pjevali psalmne i himne, slušali čitanje Sv. Pisma i propovijed. Zorom bi otigli kuće, a po danu opet su se sakupljali na euharističko bogoslužje. Danas je samo jedna vigilija, koja se održava u noći i pred Bogom. Proslava vigilija ima svoje značenje. Bljeđa nam, kako je Bog pripravio ovu tajnu, koja se slavi s blagdanom, prije nego se onvarila u povijest. Molitvom, postom i sv. lapovjedom treba da se pripravi ero kršćana, da dostignu prostvinu, dgađan idućeg dana i da tako učestvuje u njegovoj milosti.

Osimnečetake, Kršćanska proglašava vaspina ravnja se pod utjecajem Starog Zatona, u kojem je Pasha i stekovanje sjenice tražao osmanli. Blagdani, koji su bili prvi slavjeni s osmanlom, jesu Uskrs, Božić i na Izatoku Bogosluženje. Blagdani svogih svetaca dobili su osminku tek u VII. vijeku.

Kvatra. U Rimu već od najdavnijih vremena slavili su početak četiri godišnjih doba. Rađenjem rimake lutorije u centralnoj ulici od 7. stoljeća stric se oblači slaviti kvalare. Kršćani su slavili kvatra raznim molitvama i postom. Papa Gelasije I. (492.-546.) predviđao je kvatra za srećničko dočekanje. U vrijedu i petak kvatra bili su srećnički privrapični predstavljeni pučku, a u subotu zaređeni. Vrijeme kvatra je odredeno da nizje i više redenje i danas ima manji znak nego korizma. To je danas vrijeme, u kojemu vjerni može se svoja srećnicima. Kvatri projektirani dolaze u vrijedu petak i subotu ili Popeljene, tjeftinim i u Dubova, jesenski izazivšenja sv. Krizila i sv. Mirkia, tada blagdana sa Lucije i 13. prosinca.

MOLITVENA KNJIŽICA I KRUNIĆA. To je moj najmiliji prijatelj. Uznam je u ruku, kada ustađem, a i prekeden, a nedjeljom i blagdanom pratim u crkvu. Uveče se s lijepom molitvom rastavljam s danom i izručujem se Bogu. Zato treba da je volim. Neke je uviček čista, rastrgane stranice prilijepa, a svest sličice u njoj su one najljepše i mene najmilije. Ako su kopice ostecene, onda knjižicu barem ognatom čistim papirom. Lijepo je vidijeti vjerneči u crkvi tako da starijom molitvenom knjižicom, ali dobro sačuvanom, ja treba da u najvećem redu imam kvar, koju su Bogu najbliže.

Isto moja knjižica neka mi je dragočena stvar. Neke nikad nije porazbacana negdje u torbici ili u džepu, nego je treba držati u kakovoj lijepe kutiji ili navlaknici, kamo ne memočimo nikakve druge stvari tako da je knjižica uviček kao novac.

Način na koji je knjižica neka mi je dragočena stvar. Neke nikad nije porazbacana negdje u torbici ili u džepu, nego je treba držati u kakovoj lijepe kutiji ili navlaknici, kamo ne memočimo nikakve druge stvari tako da je knjižica uviček kao novac.

Jz katoličkog svijeta

NOVA KATOLICKA KULTURNA USTANOVA. U Beču je nedavno osnovana jedna katolička kulturna ustanova, kojoj su iz raznih razloga (starost, strošak, srodstva) liseni svakog kulturnog života i žive potpuno osamljeni, omogućili život vedriji i sadržajniji. Potpis za osnivanje ovakve ustanove dao je jedan mladi austrijski pjesnik, koji je svakako upriredio zajedničku akciju s takvim osamljenim vjerljima i svoje župe. Danas se već u mnogim bečkim zupama održavaju besplatni muzički koncerti, književne večeri i slične kulturne priredbe, koje su mnogima vratile životni optimizam i vjeru u ljepoto.

ARHEOLOGSKA OTKRIVCA U POLJSKOJ. Za vrijeme radova na obnovi katedrale u Poznanju, koja je u vrijeme rata bila teško oštećena, otkriveni su ostaci starih zidina, koji su u vrijeme gradnje same katedrale u doba prvog kršćanskog vladara Poljske, kralja Mačeslava. Stručnici sada nastavljaju s iskopanjima.

KATOLICKA ENCYKLOPEDIJA NA JAPANSKOM JEZIKU. Katoličko sveučilište u Tokiju započelo je sa štampanjem katoličke enciklopedije na japanskom jeziku. Prva dva sveska ove enciklopedije bila su štampana već prije rata, no ona su u velikoj mjeri raspoređena, da je sveučilište odlučilo da ih ponovno štampa. Ostala 2 sveska ove enciklopedije izdiši se diskora.

SVICARSKI MISLISKI GODIŠNJIK izlazi je nedavno u vrlo ukusno i zanimljivoj opreni.

JAVANSKI KATOLICKI dobili su svoj katolički dnevnik. Novine izlaze u Djakartu.

50-GODIŠNJCU svog boravka u Egiptu proslavili su uve godine ocl sa- lezijanci.

SMRT O. SERTILLANGESA. Poznati francuski katolički radnik i filozof, Dalmace Sertillanges (Sertillan) umro je 25 srpnja o. g. u 86 godini života. O. Sertillanges rođio se 18. studenog 1863. u Auvergini. 1884. g. ušao je u red dominikanaca. Bio je dugogodišnji urednik časopisa "Revue Thomiste", zakon profesor filozofije na Katoličkom Institutu u Parizu. Bio je i član francuske Akademije. Napisao je, za svoga dugog života preko 500 knjiga što članaka i po njima je predpadao medju najnaprednije i najširokorogudnje francuske katoličke radnike. Svinu su poznata njegova djela o sv. Tomi Akvinskom u 2. vol., "Nutarnji život", "Kršćanski govornik", "Molitva i muzika", t. d. Njegov "Intelektualac preveden je na hrvatski. Poslike rata napisao je još: "Kršćanstvo i filozofija" i "Filozofija zakona". O. Sertillanges je predavao tomistički smjeru u filozofiji i može se reći da joj njegova zasluga što je sv. Tomu postavio temeljni filozof na Katoličkom Institutu u Parizu.

O. Sertillanges je bio uzbijeban, ne samo kod francuskih katolika, nego i kod gotovo svih francuskih nekatoličkih filozofa i naučnjaka. Stoga je katolička misao njegovom smrću izgubila ne samo jednog od svojih najboljih filozofa, nego i jednog od svojih najboljih i najrevnijih propovjednika i apostola u modernom društву.

NA OBALI GANGESA sagradena je u indijsko-bizantskom stilu i posvećena prva katolička kapela.

UDRUŽENJE "FIDES ROMANA" obnovljeno je i ono je započelo sa svjetskim radom i u Njemačkoj. U Mainzu održalo je svoj prvi sastanak.

GRAD FUKUJIMA u Japanu nedavno je tekuće stradalo od potresa. Kako se javila misjonari su bili oni, koji su najviše pomogli postрадalom stanovništvu.

FILM O BOGU I SVIJETU snimljen je u Sjedinjenim Državama po matici P. Peiron. Film će nastojati prikazati svjet onakav kakav jest i onako kako ga je Bog zamislio.

FRANCUSKI SALEZIJANAC STOFAMA O. FLANAGANA. Nedavno je francuski salezijanac p. Albert Roger osnovao u Kanadi jedan grad dječaka, sličan onomu, koji je u svojevremenu osnovan u Sjedinjenim Državama o. Flanagan. P. Roger sakupio je oko 60 dječaka, koji su u gradu Montrealu blizu predvedeni pred sud i zbog maloljetnosti upućeni u popravilište. S njima je započeo raditi i svjekom je pedagoškim metodama postigao to, da su ovi dječaci sami sagradili za sebe poseban dom i započeli sami sebe potpelim radom prehranljivati. Svojim kršćanskim altruizmom p. Roger postigao je što kršćanska ljubav pozistava već stoljećima u svim stranama svijeta.

"SAPIRENZA" je novo pokrenuti domaćinski časopis tomističkog smjera, koji je počeo izdati u Boloni (Italija).

AMERICKI KATOLICKI GODIŠNJIK za god. 1942., koji je nedavno izšao, donosi zanimljive podatke o broju i stanju katolička u Sjedinjenim Državama. Iz njega doznamo, da broj katolika iznosi 26.03.53. Što predstavlja porast za 300.000 prethodnoj godini. Svedenica u Sjedinjenim Državama iznosi 41.000, redovnika 7.000, redovnicu 14.000. Pet katoličkih nadbiskupija predstavljaju brojem u milijun. Broj katoličkih studenta porasao je u godinu dana od 100.000 na 223.000. Obraćenika bilo je u prošloj godini 115.000, što predstavlja unenadežno obrisivo po poslijere godine, kad se u devetostoku im očekivali pad moralja i otpad katoličima.

LAGOSOVIS KUPALISTA PESTANI. Kupaliste Pestani u Slovačkoj glasivo je po svem svijetu radi evog zdravstvenog djejanja. Dne 8. lipnja o. g. izvršio je blagoslov ovog znamenitog kupalista nadbiskup praski mgr. Dr. Josip Beran u mnogobrojno učešće slovačkog naroda te blizini i dajnjine okoline kraljevskog. Slovački pravog nadbiskupa, koji je istim dočestvom svome nositi odjelu koncentračkog logora koja što nas nositi vanjske znakove svoga bliskupskog dojstovanja, dočekala udovljevanjem. U svom govoru, koji je tom prigodom održao, nadbiskup dr. Beran je naglasio, da je ljubav glavna označka Kraljevskog učenika, i mi kršćani smo prema tome dužni, da tražimo medusobno razumijevanje, da jedan drugome opratišmo, da se ljubimo i pomozimo.

KONGRES BOGOŠLOVSKIH PROFESORA U KRAKOVU - Povodom 50-godišnjice bogoslovskog fakulteta, na sveučilištu u Krakovu održan je kongres svih bogoslovskih profesora u Poljskoj. Među ostalim na ovom kongresu se je raspravljalo i o proslavi 1000-godišnjice kraljevstva Poljske. Ova znamenita obilježjena poljskog kraljevstva bit će proslavljena na najvećoj način. Na ovom kongresu je među ostalim odušiven, da se prigodom ove proslave ida povjerit Katoličkoj Crkvi u Poljskoj i sibirskoj poljskog sinodalnog prav. t. j. prava crkvenih sabora u Poljskoj.

KONGRES BOGOŠLOVSKIH PROFESORA U KRAKOVU - Povodom 50-godišnjice bogoslovskog fakulteta, na sveučilištu u Krakovu održan je kongres svih bogoslovskih profesora u Poljskoj. Među ostalim na ovom kongresu se je raspravljalo i o proslavi 1000-godišnjice kraljevstva Poljske. Ova znamenita obilježjena poljskog kraljevstva bit će proslavljena na najvećoj način. Na ovom kongresu je među ostalim odušiven, da se prigodom ove proslave ida povjerit Katoličkoj Crkvi u Poljskoj i sibirskoj poljskog sinodalnog prav. t. j. prava crkvenih sabora u Poljskoj.

ČUDESNO DJELO Spasitelj. Ti si uskrzo u umrog jedinstvo sirote udovicice u Njemu.

Ti si vidio suze raslutile majke i pobijediš ih smrti, kao što si mnogi sirotinama vratio združje. Tvoja svecina ističe rane svjetlosti puni očilje.

Tvoja božanstva ljubav pomaže u teškim nevoljama svijeta, sliši njihove vapaje, lječi njihove muke. Sve ti možeš, Spasitelju, i sve Ti činiš, da pomognes čovjeku.

Mnogi su mrtvi, Spasitelju, mrtvi su za sreću da spoznaju Tebe.

Mnogi su slijepi, Spasitelju, slijepi su da upoznaju svjetlost Tvoje ljestve.

Mnogi su ostavljeni od svih, u bijedi i nesreći, ali Ti ne ostavljaju bijednike.

— Ustan, tebi govorim! — Tvoj glas slušaju, Spasitelju, i mrtvi oči vidi, kljuci koracaju, slijepi gledaju.

Sve ti možeš, Spasitelju, i sve Ti činiš, da pomognes čovjeku.

Naši pokojnici

Augustin Duković, upravitelj Župe u Čačincima, umro je našljom smrđu 25. kolovoza omdje. Rodio je g. 1917. a za svećenicu zareden g. 1943. Bio je nadarem, aktronan i revan. Podišao u miru Božjem!